

Til § 79.

Den kreds af medlemmer, der beskikkes efter § 78, bør være ganske vid og alsidig og bør repræsentere de forskellige former for sagkundskab af betydning for miljøbeskyttelsesspørgsmål. Af denne kreds skal formanden udpege 2 eller eventuelt 4 medlemmer til afgørelsen af den enkelte sag. Halvdelen skal udpeges af den gruppe, der er indstillet af erhvervsorganisationerne, halvdelen fra den gruppe, miljøstyrelsen har indstillet. Normalt vil man kunne nøjes med at udpege ét medlem fra hver gruppe, således at nævnet i de fleste sager vil bestå af ialt 3 medlemmer. I visse sager kan det dog tænkes, at den fornødne sagkundskab vanskeligt kan blive repræsenteret, hvis der kun kan udpeges 2 beskikkede medlemmer. Det kan f. eks. tænkes, at behandlingen af en sag kræver både landbrugsmæssig og industrimæssig ekspertise, eller at der kræves såvel teknisk som økonomisk sagkundskab. Der er derfor åbnet mulighed for, at formanden i sådanne tilfælde kan udvælge 2 medlemmer fra hver gruppe.

Reglen hindrer ikke, at formanden bestemmer, at nævnet for en periode skal arbejde med en fast sammensætning i bestemte typer af sager.

Der er ikke optaget regler om specielle habilitetskrav i forslaget. Dette spørgsmål må løses gennem nævnets praksis. Det forudsættes, at man vil støtte sig til almindelige grundsætninger herom, suppleret med de principper, der efterhånden er indarbejdet i den administrative nævnsproces, jfr. bl. a. lov om landvæsenstretter §§ 20-23, lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom § 10 og forslag til lov om den sociale ankestyrelse § 7.

Til § 80.

Kredsen af klageberettigede til miljøankenævnet er ikke identisk med den afgrænsning, der gælder for klage til miljøstyrelsen eller til ministeren, jfr. § 74. Man har således ikke fundet det påkrævet, at embedslægen, fredningsplanudvalget eller byudviklingsudvalget skulle indbringe afgørelser for miljøankenævnet.

Reglen i nr. 3 indebærer, at et amtsråd eller en kommunalbestyrelse, der har truffet afgørelse i sagen, kan indbringe miljøstyrelsens eller ministerens afgørelse for ankenævnet. De kommunale råd vil desuden kunne indbringe sager for nævnet, såfremt sagerne vedrører en virksomhed, beliggende inden for amtskommunens eller kommunens grænser, uden at de pågældende råd direkte har truffet afgørelse i sagen.

Til § 81.

Det er vigtigt, at der gælder ensartede klagefrister for administrative myndigheders afgørelser.

Det foreslås derfor, at den frist, der gælder for afgørelser truffet af de øvrige myndigheder efter loven, jfr. § 71, også gælder klage til miljøankenævnet. Klagefristen er således 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. Derimod har man ikke fundet det hensigtsmæssigt at lave bestemmelsen i § 71, stk. 2, finde tilsvarende anvendelse. Dette må ses i sammenhæng med, at de berørte virksomheder m. v. — når klagefristen på 4 uger er forløbet — må kunne disponere i tillid til den truffede afgørelse.

Reglen i stk. 2 om, at klage har opsættende virkning, svarer indholdsmæssigt til reglen i § 72, stk. 1.

Til § 82.

Med henblik på sagens oplysning kan det forventes, at der fra nævnets side ofte må udøves en vis officialvirksomhed, selvom det må forudses, at parterne ofte i egen interesse vil tage initiativ til at tilvejebringe oplysninger. Med henblik herpå er det foreskrevet, at nævnet kan foretage besigtigelser og tilvejebringe oplysninger efter reglerne i §§ 51 og 52. Det bemærkes herved, at sagerne må formodes at være grundigt belyste igennem den sagsbehandling, som har ligget til grund for den påklagede afgørelse.

I denne forbindelse må der gøres opmærksom på, at det vil være nødvendigt, at de oplysninger, nævnet kommer i besiddelse af, gøres tilgængelige for sagens parter. Der vil dog gælde den begrænsning i medfør af offentlighedslovens § 10, at der ikke kan gives en sådan indsigt, hvis en parts interesse findes at burde vige for afgørelse hensyn til offentlige eller private interesser. Desuden henledes opmærksomheden på lovforslagets særlige bestemmelse om tavshedspligt i § 85, som også gælder nævnets formand, stedfortrædere, medlemmer, særligt sagkyndige og sekretariatet.

*Bemærkninger til kapitel 13.**Til § 83.*

I sundhedsvedtægterne samt i de love, som til dels vil blive erstattet af reglerne i nærværende lovforslag, har man stort set opereret med bødestraf som sanktionsmulighed. Ved denne bestemmelse foreslås sanktionsmulighederne udvidet til også at omfatte straf af hæfte eller fængsel i op til 1 år.

Det er givet, at forureningen ikke kan bekæmpes på grundlag af straffebestemmelser, men at der snarere må lægges betydelig vægt på oplysende virksomhed og andre motiverende aktiviteter. På den anden side vil det være nødvendigt for gennemførelsen af lovens formål og for efterlevelse af de enkelte regler, at overtrædelse kan sanktioneres med straf, navnlig i grovere tilfælde. Det har ved udformning-